

La Gioia

Bára Basiková

La Gioia
Je málem den a první déšť
Do dlaní a rtů
Jí stéká
La Gioia

Víš, nebývá právě blízka
Když z křížů svítání
Tě snímá

Tajemná známá z parků
Když ptáci umlknou
Ti zpívá

Neklidné dítě větrů
Když hvězdy uhasnou
Ti zbývá

Chladnoucí ohně hlídá
Před jezdcem z pustých hor
Tě skrývá

A ty jsi spal
V kameni domů
Jak démant v hloubi skal
A do prázdna jsi psal
Že nepotká tě víc
La Gioia
A ty jsi ještě spal
A smutek se ti zdál
Jen potají jsi znal
Jméno La Gioia

Je málem den, tak pospíchej
Čas nezůstal

Na sever nebo jih
Do propastí a knih
Se nedívej
To jméno znáš

A kolem letí bůh
Tvých starověkých snů
Tak nedýchej

Na sever nebo jih
Do propastí a knih
Se nedívej
To jméno znáš

Je neústupná, víš
Je modla a je kříž
Je nocí něžných jmen
La Gioia

Je silná a je stín
Je odejmutím vin

Je dotykem i snem
Jménem La Gioia

Je tichem v říši sromů
Je touhou mrtvých domů
Je kněžnou dětských snů
La Gioia

A kolem jitra jdou
Do očí, které schnou
Je nepoznaně tvou
La Gioia